

הדחת כלי בשר עם כלי חלב

1. תוספות מסכת חולין דף קיא עמוד ב

הלכתא דגים שעלו בקערה - של בשר מותר לאוכלן בכותח אם הקערה והדגים צוננים לא איצטריך לפסוק דליכא מאן דפליג אלא כשהאחד מהן רותח דבין עלאה גבר בין תתאה גבר קליפה מיהא בעי כדאמרי' בפ' כיצד צולין (פסחים דף עו.) אדמיקר ליה בלע. בשם רש"י פי' ריב"ן חתנו דוקא עלו שרו אבל נתבשלו אסור דכחד טעמא חשיב ובא מעשה לפניו בביצים שנתבשלו בקדרה של חלב ואסר לעשות מהם מולייתא של בשר ויש להביא ראיה לדבריו מצנן שחתכו בסכין דאסור לאוכלו בכותח משום דאגב חורפיה בלע טפי וחשיב כחד טעמא ונתבשלו לא גרע מצנן ומיהו לפירוש לשון אחר שפי' בקונט' דטעמא דאסור משום שהשומן קרוש על הסכין ואינו ניכר והוי טעם ראשון בצנן אין ראיה משם ומתוך לשון הקונט' משמע דאין חלוק בין עלו לנתבשלו דלעיל גבי נותן טעם בר נותן טעם פירש בקונטרס דאם היו מבושלים עם בשר ממש או לאכול חלב בקערה מודה שמואל דאסור דהוי נותן טעם ראשון משמע מתוך פירושו דמבושלים עם בשר הוא דאסור אבל מבושלים עם הקערה שרי.

2. שולחן ערוך יורה דעה הלכות בשר בחלב סימן צה

סעיף ג

קערות של בשר שהודחו ביורה חולבת בחמין שהיד סולדת בהן, אפילו ט שניהם בני יומן, מותר, משום דהוה ליה נותן טעם בר נותן טעם דהתירא. והוא שיאמר <ז> ז) ברי לי שלא היה שום שומן דבוק בהן. י ח) ואם היה שומן דבוק בהן, יא צריך שיהא במים ס' כנגד ממשות שומן שעל פי הקערה. הגה: יב טו] <ח> ויש אוסרים אפילו אין שומן דבוק בהן (טור בשם סה"ת וסמ"ג וסמ"ק וש"ד והר"ף ותוס' ומרדכי ור"ן והגמ"י ופסקי מהרא"י ואו"ה), אלא א"כ אחד מן הכלים אינן בני יומן יג מבליעת כלי ראשון, טז] <ט> ואז כל הכלים מותרים יד (ה) יז] <י> ט) והמים נוהגין בהן איסור לכתחלה. טו אבל אם שניהם בני יומן, והדיח אותן ביחד בכלי ראשון, הכל אסור. טז והכי נוהגין, ואין לשנות. ודוקא שהודחו ביחד ובכלי ראשון, יח] <יא> אבל אם הודחו זה אחר זה, יט] <יב> או בכלי שני אפילו ביחד, הכל שרי (בארוך כלל ל"ד). יז כ] י) ואם יח עירה מכלי ראשון של בשר על כלי חלב, יג] <יג> דינו ככלי ראשון כא] ואסור אם היה בן יומו. כב] אבל אם עירה מים רותחים יט שאינן של בשר ולא של חלב על כלים של בשר ושל חלב ביחד, ואפילו שומן דבוק בהם, הכל שרי, כ יא) דאין עירווי ככלי ראשון ממש שיעשה שהכלים שמערה עליהם, יבלעו זה מזה (שם). כג] ואם נמצא קערה חולבת יב) בין כלי בשר, <יד> לא חיישינן שמא הודחו ביחד בדרך שנאסרים (הגהות ש"ד ואו"ה).

3. ש"ך יורה דעה סימן צה

כ (פמ"ג) דאין עירווי ככלי א' ממש כו' - קשה לי דהא משמע מדברי הרב בהג"ה סי' ס"ח ס"י דעירווי מבשל כדי קליפה וכ"כ בת"ח כלל ל"ג ד"ב וצ"ל דס"ל להרב דנהי דמבשל כ"כ שהתרנגולת מפליט ומבליע מ"מ הכלי שהוא קשה אינו בולע דאינו מפליט ומבליע כאחת בכלי שהוא קשה אכן לענין דינא נראה כמ"ש בהגהת ש"ד סי' נ"ז בשם מהר"ש ומביאו בת"ח שם דנאסרו דכיון דקי"ל דעירווי מבשל וכמו שיתבאר בסי' ק"ה ס"ק ד' א"כ חשיב כבישול ממש ומבליע אפילו בכלי. . . .

4. שולחן ערוך יורה דעה הלכות בשר בחלב סימן צה

סעיף ד

כא כד] יג) [ד] יראה לי (ו) שאם נתנו אפר במים חמין שביורה קודם שהניחו הקדירות בתוכה, אף על פי שהשומן דבוק בהן, מותר, <טו> דעל ידי האפר הוא (ז) נותן טעם לפגם.

5. ש"ך יורה דעה סימן צה

כא (פמ"ג) יראה לי כו' - דין זה לא נמצא בשום פוסק ולא שום א' מהאחרונים הזכירוהו גם בב"י לא הזכירו ואדרבה משמע מדברי הפוסקים דאין שום תקנה להגעיל כלי בן יומו אם לא שיש במים ס' נגד הכלי והכי מוכח נמי ממ"ש התוס' פג"ה (דף ק') סוף ד"ה בשקדם והרא"ש לשם דלפי' ר' אפרים דאמר דלא אמרינן חנ"נ רק בבשר בחלב ניחא מה שצותה התורה להגעיל כלי מדין ב"י והיאך יכשירו יורה גדולה והלא אין במים ס' כנגדו והמים נאסרים כו' ולפירושו ניחא כי לא נעשו המים כולן נבילה ומעט איסור הנפלט מן היורה חוזר ונבלע בתוכו ומגעילו שנית ואותו מעט איסור בטל בס' במים עכ"ל ואם איתא הלא התורה לא באה ללמוד אלא להגעיל כל חד כדיניה ואי משום שהמים יאסרו הא איכא תקנתא דאפר וצ"ע: